

A nighttime photograph of a building complex, possibly a festival or event space, with numerous lights reflecting in a body of water. The lights are warm and yellow, creating a shimmering effect on the dark water. The sky is dark, and a single bright light is visible in the upper right quadrant.

DEŽEVNIKOVA POLNA LUNA

Nedelja, 20. marec 2022

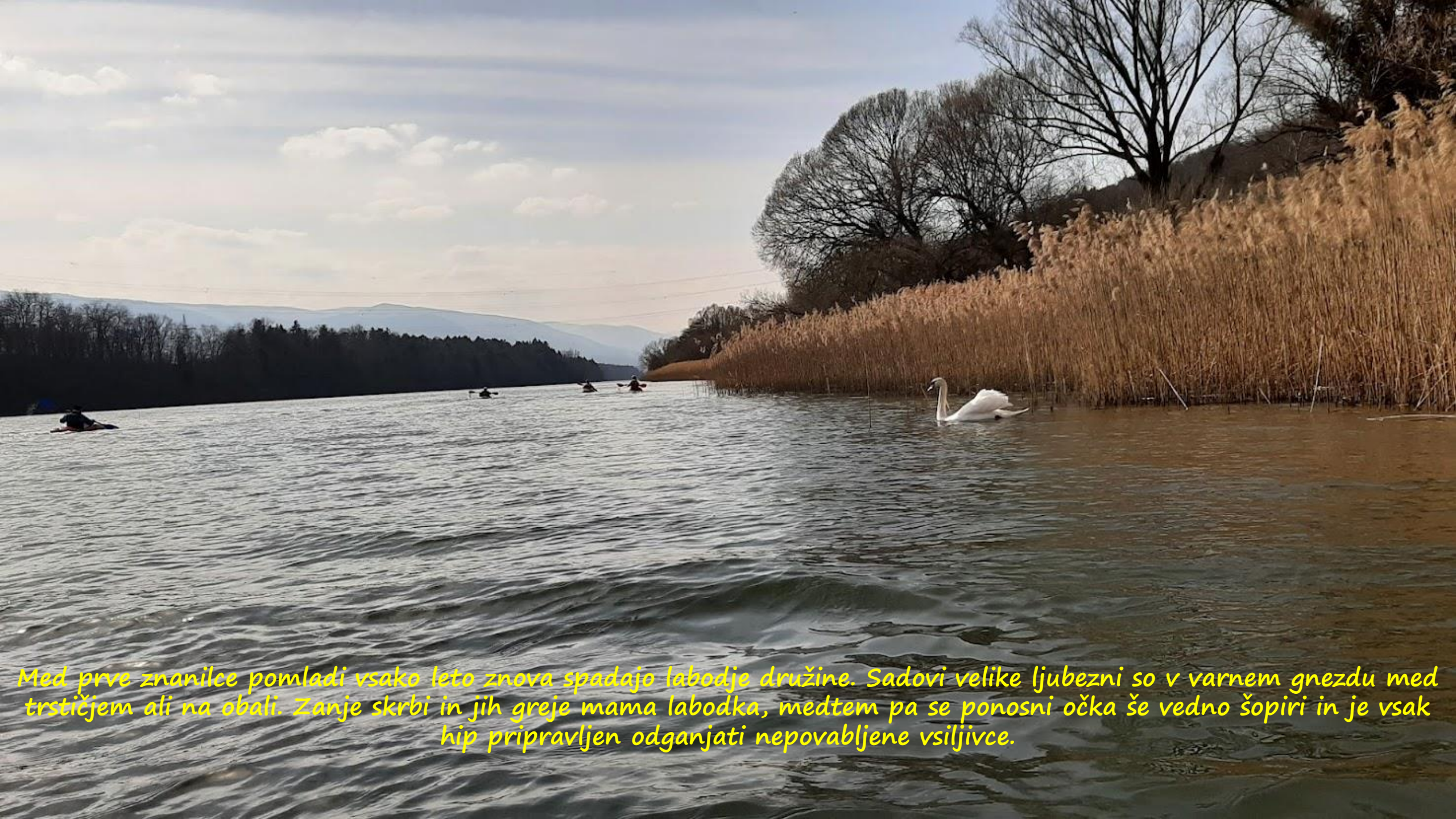
Nedobrodošla sprememba za BDS. Obnovljena in povečana Picerija Sidro dela s polno paro, zato je najti prazen parkirni prostor pogosto upravičeno označeno kot misija nemogoče.

Ko se odpravljamo na vodo, naša aktivnost navadno pritegne pozornost mimoidočih.

Optimizem in veselje na kvadrat.

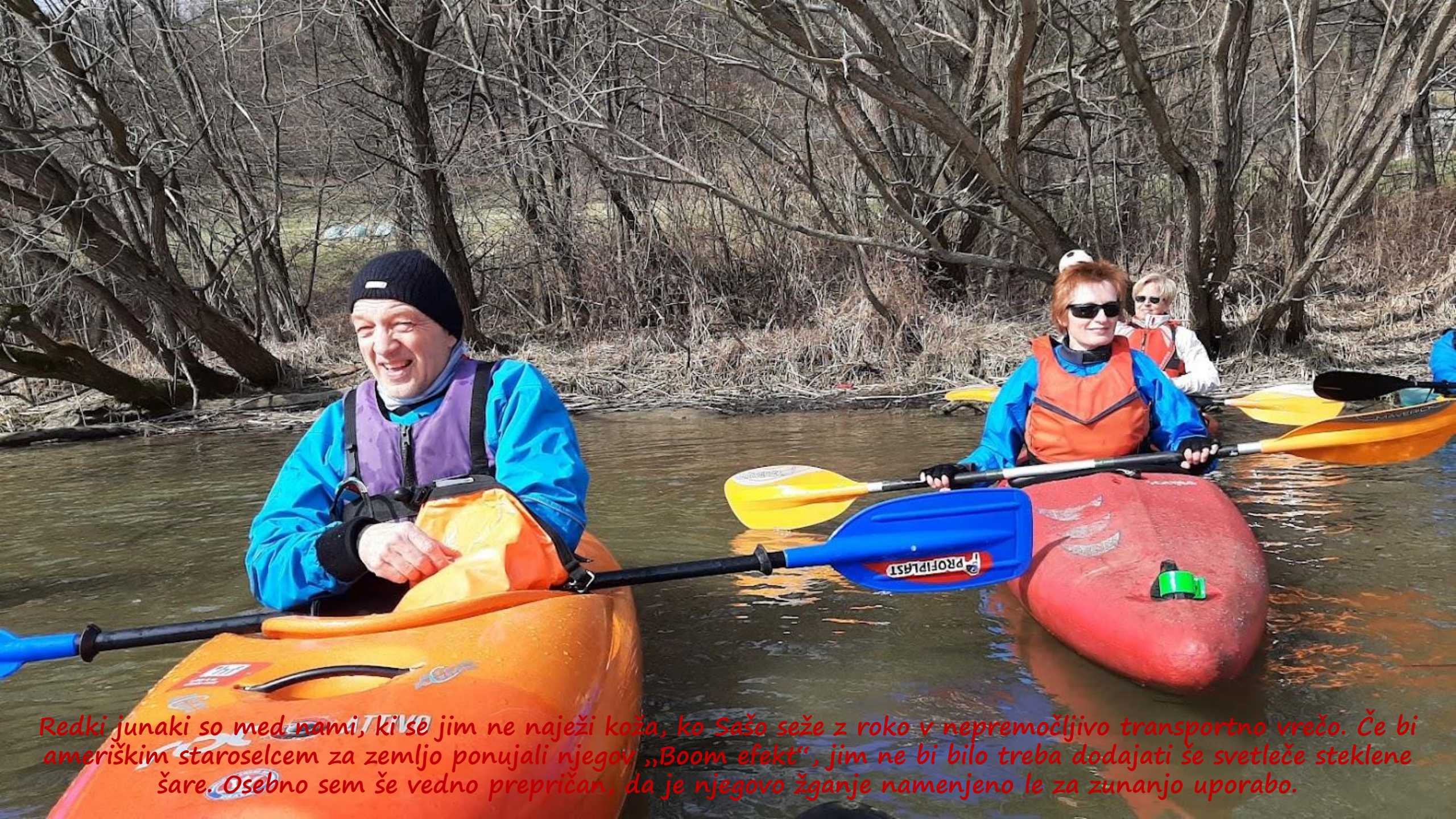
Med prve znanilce pomladi vsako leto znova spadajo labodje družine. Sadovi velike ljubezni so v varnem gnezdu med trstičjem ali na obali. Zanje skrbi in jih greje mama labodka, medtem pa se ponosni očka še vedno šopiri in je vsak hip pripravljen odganjati nepovabljene vsiljivce.

Do lune na nočnem nebu je še veliko časa, zato je šefica DR zaukazala veslanje po polžje. Na krožni turi BDS – Ljubova „Mitnica“ – BDS lokacija prvega postanka ni vnaprej določena. To se zgodi tam in takrat, ko se zasliši gromki glas „operativnega“: „Prite sem!“

Na nalepki je bil jasno viden naslov Svečinčan, ampak resnica ni nikoli samo ena. Po dišečem vonju vsebine smo takoj vedeli, da je v steklenici Bobova gorenjska kačja slina. Oh, kako nežno poboža grlo in dušo ter vzbudi prikriti misli.

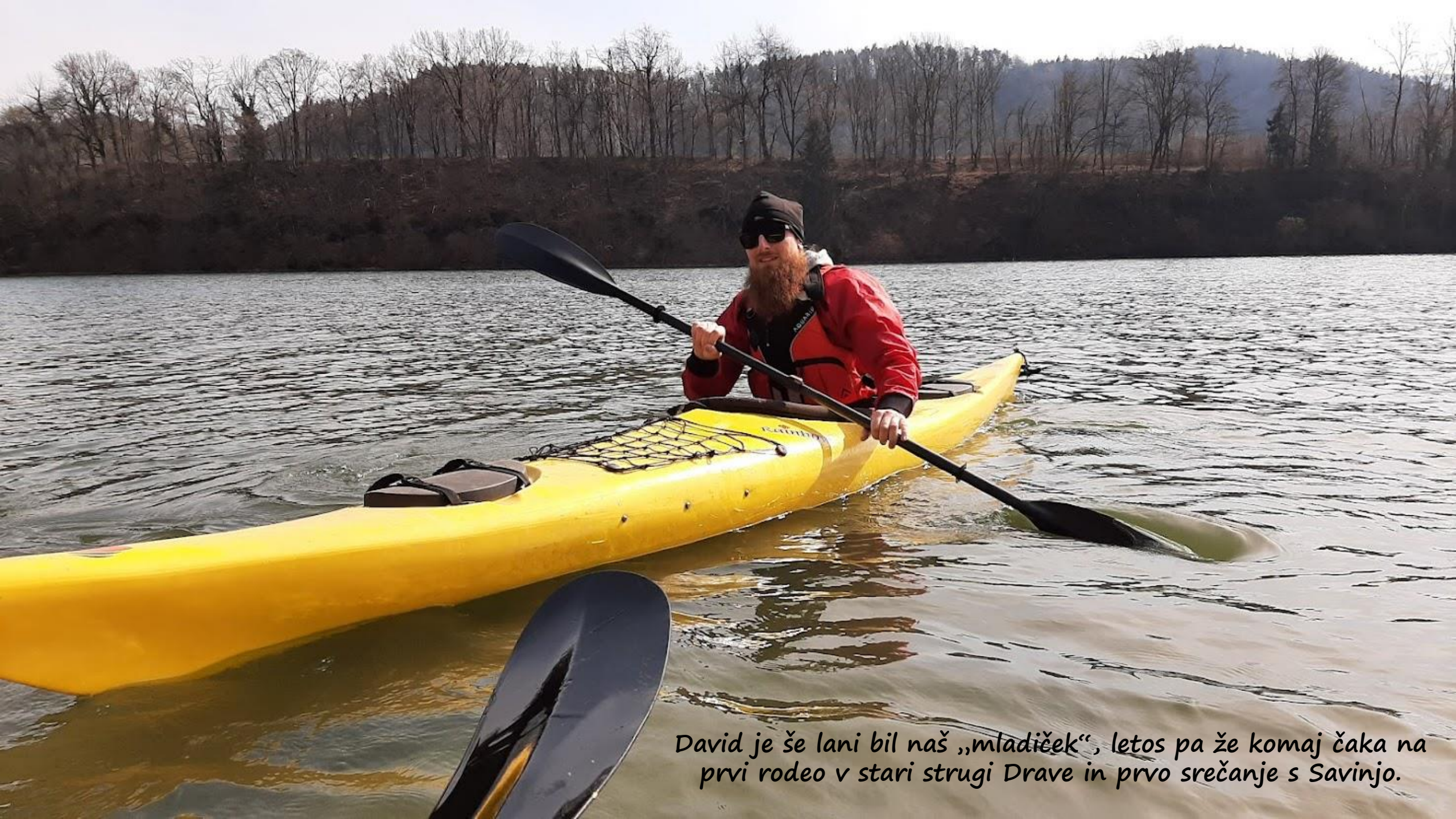
Redki junaki so med nami, ki se jim ne naježi koža, ko Sašo seže z roko v nepremočljivo transportno vrečo. Če bi ameriškim staroselcem za zemljo ponujali njegov „Boom efekt“, jim ne bi bilo treba dodajati še svetleče steklene šare. Osebnost sem še vedno prepričan, da je njegovo žganje namenjeno le za zunanjo uporabo.

Sivi las sem dobil, ko sem na sliki videl mojo „grbo“. Šele pozneje sem pogruntal, da gre le za Ljubovo kapo.

Miran, mojster vesla in veliki mojster žara.

David je še lani bil naš „mladiček“, letos pa že komaj čaka na prvi rodeo v stari strugi Drave in prvo srečanje s Savinjo.

*Precej današnjih ujetih trenutkov je
iz telefona Foto Magle-Vojka.*

Pristajamo pri Ljubovi „Mitnici“ v neposredni bližini gasilskega doma v Viltušu. Medsebojna pomoč je pogosto dobrodošla. In nikoli nobeno pristajanje v najrazličnejših okoliščinah ne mine brez Sašovega obveznega ukaza: „Potegni mi ga malo!“ Na splošno sicer z zaimki nima težav, mi pa tudi pravilno razumemo vsebino in namen njegove zahteve.

Ne, to ni posnetek iz razvpitega naselja Kerinov grm!

Pravi mojster naredi prave izdelke. Okusne in slastne, ki se v ustih topijo z družbo najrazličnejših prilog jedem z žara. Postrežba je pa tudi vedno na vrhunski ravni po zaslugi naše skrbne in neutrudne šefice DR.

„Mitničar“ skrbi, da kozarci nikoli niso prazni.

Naša edina naloga je, da neutrudno praznimo krožnike. O dobri volji je vsaka beseda odveč.

Veter in brezskrbno zelhanje, saj so gasilci prvi sosedje.

Napočil je čas za torto. Miran bi jo mojstrsko razdelil z enim samim karate udarcem.

Zadovoljni obrazi. Potem je zares morala biti dobra.

Potem je alkohol naredil svoje. Eni pri odprti lesi niso našli izhoda. Pa še dve steklenici za popotnico bi šli z njim....

Drugi začnejo na tak način, konča pa se s trebušnim plesom na mizi.

Drugemu spet privrejo na dan geni Martina Krpana in Petra Klepca, pa je masivna klada v hipu spremenjena v primerno velikost za trenutno razpoložljivo kurišče.

Pred koncem je šefica predlagala komisijo, ki naj sprejme dokončni sklep o tokratnem srečanju z njo, ki se nikakor ni hotela prikazati na nebu. Ob 20. uri smo složno zaveslali s tokom navzdol.

Če že ni hotelo biti tiste čudovite svetlobe z neba, pa nam je pospravljanje čolnov dodobra osvetlil naš dobri in gostoljubni sosed.

V vsej aktivni delovni dobi nikoli nisem razumel šefov in sem marsikdaj kaj naredil povsem po svoje. Ampak naša kajakaško/čofotalska šefica je pa po strokovni plati nekaj posebnega. Še pred uro strahov nam je poslala sliko z njenega srečanja.

Marčna polna luna – Deževnikova.

Ko so se temperature pričele dvigovati, tla so se počasi segrela, so se v zemlji ponovno pričeli pojavljati deževniki, ki so napovedali vrnitev ameriškega drozga. Severna plemena so luno imenovala tudi Polna vranja luna, saj je klicanje vran oznanjalo konec zime. To je tudi zadnja zimska polna luna. Tudi Zaspana Luna.

Za nami je še eno nadvse prijetno druženje na in ob vodi. Čeprav se vsem nam tokrat ni uspelo neposredno družiti z njo, smo pa realizirali drugi zadani cilj. Na lep način smo proslavili Jožetov in Sašev osebni praznik. Tradicija večerno/nočnega veslanja ob vsakokratni polni luni traja neprekinjeno že od decembra 2019. Vsekakor lep dosežek. Zakorakali smo že v letošnjo pomlad. Pred nami je naslednje druženje – z aprilsko Rožnato polno luno (tudi Jajčno, polno Ribjo, brstečih travnikov, Potonikino).

SE NAM BOSTE PRIDRUŽILI? VABLJENI!!